

NOOR INSENER

TALLINNA TEHNİKAKÕRGKOOLI HÄÄLEKANDJA NR 63, APRILL 2012

Tudengiveerg

Johanna Kukk
TD-22

Kooliaasta lõpp hakkab kätte jõudma ning teha on veel tohutult. Nagu terve aasta on olnud, tunnen end ikka

nagu orav rattas ja sellel tundel ei paista lõppu tulevat. Õppeaastat kokku võttes saan öelda, et nüüd olen juba päris kindel, et eriala valikuga olen täppi pannud. Ka kooli valikuga läks hästi ning paremaid kursusekaaslasid ei oskaks soovida. Õppejõududega on suhted head ning kuigi nii mõnegi õppeaine korralduses oleks minu arvates võimalik parandusi teha, olen üldiselt ka sellega rahul. Tudengielu esimene aasta on läinud tormiliselt ning kui algul ei saanud vedama, siis nüüd ei saa enam pidama. Kui sügissemestril tundus tudengi elu väljaspool kooli suhteliselt rahulik, siis kevadsemestril paistab õppetöö jaoks üha vähem aega jäävat. Erinevaid üritusi, arenguvõi-

malusi, pidusid ja muid ajaveetmisvõimalusi on tohutult ja igaüht tuleb ära kasutada. Ülikooliaeg peaks ju olema see periood, millele tagasi mõeldes tunned nostalgiat ja just nüüd ongi mälestuste tekitamiseks õige aeg. Kui nüüd tuleks veel ilusamat ilma ka, et saaks talveväsimusest võitu ja ei peaks enam lund kiruma, oleks elu täitsa tore! Sõprade, tuttavate järgi on näha, et kevade ootus on kõiki hulluks ajanud. Vähemalt mina olen igasuguste ürituste kohta juba paar kuud öelnud, et kui ilmad ilusamaks lähevad, küll siis lähme, teeme. Kuid paistab, et ei tasu nii palju ilmale loota, vaid kõik tegevused realiseerida siis, kui mõte pähe tuleb. Tudeng ületab ju kõik raskused!

Anneli Ramjala e-kursus on aasta parim

e-Kutsekooli Konsortsium (kuhu kuulub ka TTK) kuulutas 12.04.2012 üheks võidukursuseks TTK ehitusteaduskonna õppejõu Anneli Ramjala e-kursuse "Ehituskorraldus ja juhtimine". Teine võidukursus oli Tartu Ülikooli e-kursus "Kliinilise farmakoloogia õpe pereõdedele". Mõlema e-kursuse autorid saavad stipendiumi suuruses 2000 eurot.

Õnnitleme!

RÕIVA- JA TEKSTIILITEADUSKOND

Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuse jätkusuutliku arengu tagab koostöö

Meelis Virkebau
Eesti Rõiva- ja Tekstiililiit, juhatuse esimees
Tallinna Tehnikakõrgkool, Nõunike kogu liige
Ajakirja Inseneeria kolleegiumi liige

Kaasaegne Eesti rõiva- ja tekstiilitööstus on globaalsele konkurentsile täielikult avatud majandusharu, mistõttu konkureerivad meie ettevõtjad ekspordi sihtturgudel kogu maailma tööstustega. Eesti ettevõtted on üle elanud äärmiselt keerulise 2008. aasta ülemaailmse finants- ja majanduskriisi, mis sundis ettevõtjaid tegema radikaalseid muudatusi ja mis tulemusena muutis meie ettevõtet tunduvalt efektiivsemaks ja töö tootlikumaks.

Perioodil 2000-2010 kasvas rõiva- ja tekstiilitööstuse ettevõtete käive ühe töötaja kohta enam kui kaks korda. 2010. a moodustas Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuse kogukäive 349,2 tuhat eurot, sama aasta lõpul töötas meie ettevõtetes kokku 10 190 inimest. Hea meel on tõdeda, et alates aprillist 2010 kuni novembrini 2011 kasvas tootmi-

ne järjepidevalt igal kuul, mis omakorda on julgustanud ettevõtjaid investeerima nii tehnoloogiasse, tootearendusse kui müügitgevusse.

Seoses riikide kriisiga Euroopas on ettevõtjad täna teadmatutes ja mures - mis saab edasi! Sellist olukorda pole kunagi varem olnud, kus tegelikult ühtegi majandusprognosi ei saa usaldada. Meil on vedanud, et meile olulised ekspordi sihtriigid (Soome, Rootsi, Norra) on majanduslikus mõttes väga tugevatel jalgedel.

Hiina on olnud maailma "vabrikuks" juba mitu aastakümnet üjutades Euroopa ja Põhja-Ameerika üle odava tööstustoodanguga. Tootmise ja töökohtade üleviimine Aiasse on olnud rahvusvaheliste suuretegevõtete strateegiline valik. Ka meil Eestis on räägitud asjatundmatult, sellest et rõiva- ja tekstiilitööstus sureb odava Hiina tõttu välja. Tegelikuses see nii ei ole ja juba mitu aastat on käimas vastupidine protsess, kus tootmine kolib Hiinast Euroopasse tagasi. Lühidalt öeldes on Hiinast lahkumise põhjusteks:

- tööjõu, energia- ja transpordikulutuste järsk kasv;
- energiapuudus on põhjustanud tehaste plaaniväliseid seisakuid ja kaasnevat probleemi e saadetiste hilinemist;
- logistika on Aasia tellimuste korral liialt aeglane, st Euroopa äärealadelt tellides on tähtsate tähtaeg Hiinast 3 korda kiirem.

Muidugi ei kogi kunagi Euroopasse tagasi odava massitoodangu tööstus. Tuleviku jätkusuutlikud ärimudelid Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuses keskenduvad järgmistele alavaldkondadele:

- Oma toote, kaubamärgi ja kauplustega rõivad ja kodutekstiilid;
- "Private label"-i alal väga efektiivsed ettevõtted;

- Nišitooted - armee, päästeamet, telgid, purjed jne;
- Kaitse-, töö- ja spordirõivad;
- Targad ja tehnilised tekstiilid vanades ning uutes kasutusvaldkondades;
- Ettevõtete ühistevõttes osalejad, seda nii tootearenduse kui müügi valdkondades.

Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuse pikaajalise jätkusuutliku arengu võti peitub tarnekiiruses, paindlikkuses, ressursside kasutamise efektiivsuses ja kvaliteedis. Viimasel viiel aastal on Eesti kõige konkurentsivõimelisemad ettevõtted olnud rõivaste ja tekstiilide valdkonnas lasterõivaste tootja Lenne ning tekkide ja patjade valmistaja Wendre.

Euroopa Komisjon on koostanud uuringu, mis käsitleb Euroopa Liidu rõiva- ja moetööstuse konkurentsivõimet. Uuringu kohaselt tagab ettevõtete positiivse ja jätkusuutliku arengu:

- pidev ja süsteemne innovatsioonialane töö; tipptehnoloogia kasutamine;
- vahendite leidmine teadus- ja arendustegevuseks;
- haritud oskustöötajate leidmine, ning haridussektori ja ettevõtluse koostöö;
- koostöö ettevõtete vahel ja strateegiline koostöö partneritega;
- fookus standarditele, sertifitseerimisele, väärtushinnangutele jne;
- infotehnoloogiale rajanev logistika areng;
- kaubamärgide ja disaini omamine ja ning arendamine.

Ükskõik millises suunas maailma majandus liigub, päris kindel on see, et globaalne konkurents ei muutu leebemaks. Seega peame jätkusuutlikuks arenguks tegema midagi targemalt, nutikamalt ja säästlikumalt kui seda teevad meiega konkureerivad ettevõtted teistest riikidest.

Usun et meie ettevõtete salarelvaks võivad olla kõrgelt haritud ja motiveeritud töötajad. Eesti ettevõtjad soovivad järjest tihedamat koostööd ja partnerlust Tallinna Tehnikakõrgkooli rõiva- ja tekstiiliteaduskonna õppejõudude ja üliõpilastega. Meie ettevõtjad tunnustavad Tallinna Tehnikakõrgkooli hiljutisi investeeringuid laboratooriumi seadmetesse, sest vaid materjale ja tooteid testides saab toimuda vajalik uute toodete arendus. Ettevõtjate arvates peaks rõiva- ja tekstiiliteaduskonnast saama valdkonna kompetentsuskeskus, mille teenuseid kasutaks enamuse tööstustest.

Seni on meie ettevõtjad osalenud rõiva- ja tekstiiliteaduskonna õppekavade uuendamise protsessis, pidanud loenguid üliõpilastele ja osalenud lõputööde kaitsmise komisjonides. Viimasel kolmel aastal oleme koostöös õppejõududega korraldanud välislektorite loenguid, see on suund, mida kindlasti soovime jätkata, sest Euroopa oma ala tippudel on alati olulist teavet, mida meiega jagada.

Rõiva- ja tekstiiliteaduskonna õppekavad - rõivaste tehniline disain ja tehnoloogia ning rõiva- ja tekstiiliala ressurssikorraldus on meie ettevõtetele äärmiselt tähtsad, sest just siit väljuvad tööturule spetsialistid, kes korraldavad ja arendavad efektiivset tootmist, kvaliteetsete materjalide tähtaegset hanget ja valmistoodete müüki. Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuse ettevõtetel on veel palju teha, et tootlikkuse tase jõuaks järele maailma edukamatele riikidele. Loodan ja usun, et kõrgema lisandväärtuse loomiseks on meile ka tulevikus toeks Tallinna Tehnikakõrgkooli lõpetanud, kellel on klassikalise rõiva- ja tekstiilitehnoloogia kompetentsid ning rahvusvahelises äris töötamise oskused.

Kaks kuud täiendus- koolitust Indias

Diana Tuulik
Rõiva- ja tekstiiliteaduskonna lektor

Õppejõududel ei avane just tihti võimalusi erialaselt end välismaal täiendada, tulenevalt limiteeritud finantsilistest ja õppekorralduslikult ajalistest ressurssidest. Kõigele vaatamata õnnestus mul 2011. a. sügisel SA Archimede korraldatud konkursi kaudu osaleda Lõuna-India Tekstiiluurimise Assotsiatsiooni korraldatud kahekuu-

lises rahvusvahelises koolitusprogrammis „Textile Mill Management“. Kogu programmi rahastas täies ulatuses (transport, majutus, toitlustus, stipendium) India välisministeerium. Mul oli au kuuluda 24. eri rahvusest, oma riigi tunnustatud tekstiilspetsialistidest koosnevasse gruppi, olles üks kolmest Euroopa esindajast. Riikidest olid esindatud enamuse Aasia, Lähis-Ida ja Aafrika tuntumaid tekstiili- ja rõivatootmise poolest kuulsaid maid nagu Bangladesh, Filipiinid, Indoneesia, Vietnam, Myanmar, Sri Lanka, Iraak, Egiptus, Etioopia, Omaan, Sudaan, Keenia jt. Õppetöö toimus India ühes prestiižikamas Tekstiiluurimise Instituudis, mis asub Tamil Nadu maakonnas 1,5 milj elanikkonnaga Coimbatore linnas, mis on maakonna suuruselt neljas linn. Loengud toimusid 5 päeva nädalas hommikul 10st õhtul kella 5ni. Lektoriteks olid vastavalt teemadele instituudi tunnustatud teadlased, assistendid ja praktikud. Programm hõlmas nii teoreetilist poolt loengute vormis kui ka praktilist tööd instituudi arvukates laborites. Kavala ajaplaneerimise ja läbirääkimiste tulemusena õnnestus mul osaleda veel teiselgi kursusel „Textile Testing and Quality Control“.

Nädalalõppudel korraldati meile ekstreemseid ja vähem ekstreemseid väljasõite teistesse linnadesse nagu Bangalore, Tiruppur, Kanyakumari jt. Külastasime erinevaid tekstiiliettevõtteid, koole, muuseume, kohalikke vaatamisväärsusi.

Osalesime ettevõtete ja koolide korraldatud mitmel vastuvõttudel, kus mul sageli tuli esineda ja tutvustada Eestit, meie tööstust, inimesi ja kombeid.

Indias veedetud aega jäävad meenutama arvukad fotod, jäädvõetud kursusematerjalid ja konspektid, rahvaste sõprus ja rohked kontaktid, mälestused kohanimisraskustest ja teravad elamused ning tõdemus, et inimesed, olenevata päritolust väga erinevatest kultuuriruumidest, võivad oma inimlike väärtuste poolest olla väga sarnased. Sellisel kursusel osalemine eeldas oskuslikku ajaplaneerimist, et igapäevatooga seotud kohustused parimal moel korraldatud saaks. Mul oli kaasa võetud sülearvuti, mille abil oli võimalik äriklassi hotelli viimaselt korrusel ööpäevaringelt internetti pääseda, kui vihma ei sadanud ja lisaks oma igapäevastele pingelistele õpingutele tegeleda õppetöö läbiviimisega oma tudengitega virtuaalses keskkonnas.

Selliste programmide positiivseks küljeks on täiendavad erialased spetsiifilised teadmised ja praktilised oskused, mida ei ole võimalik ei Eestis ega teistes Euroopa riikides sellisel tasemel omandada; kauge maa riigi, kultuuri ja inimeste tundmaõppimine; inglise keele ja erialase keele praktiseerimise võimalus; sotsiaalne suhtlemine eri maade eriala spetsialistidega, mille jätkusuutlikuks tulemuseks on isiklikel kontaktidel hästi toimiv erialane sotsiaalvõrgustik peaaegu üle terve maailma.

Mida ootab ettevõtte kõrgkoolilt?

Priit Tamm
Mistra-Autex AS juhataja

Mina tean, mida kõrgkoolilt tahan. Teine asi aga on, kas see, mida tahan, on kõrgkoolile või kõrgkoolidele saavutatav? Ja seda isegi siis, kui nende tehniline ja teaduslik baas oleks maailma tasemel.

Aga keda siis ikkagi vajan? Kuna Mistra-Autex AS tegutseb

autotööstuse tekstiilmaterjalide alal, siis need oleks: - tekstiilitööstuse ehk nõeltööstus- ja taftingliinide tehnoloogid. Kuna tegemist on tehniliste tekstiilidega, siis ka tehnoloogid, kes tunnevad keemiatööstust (meil kasutatavaid liimaineid) ning plastitehnoloogid, sest paljud materjalid saavad lõpptööstuse ekstruuderis; - kvaliteediinsenerid kuna autotööstus on seotud rangete standardidega; - sisseostjaid ja hea oleks, kui nad teaks, mis on tekstiilitööstuse põhitööstused ja mis on sisseostu või siis logistika põhimõtted;

- ja loomulikult vajan inimesi, kes suudaksid tootmist organiseerida - tootmisjuhte, vahetuse ülemaid jne.

Nagu te ka ise aimate, isegi siis, kui meie ülikoolide tehniline ja teaduslik baas oleks maailma tasemel, pole mõtet tekstiilitööstuse tehnoloogid Eestis koolitada. Neid vajan ainult mina ja väga harva. Küll aga keemia- ja plastitehnoloogid, sest seda laadi tööstust Eestis leidub. Kas see aga peaks tähendama, et pean need töötajad tulevikus sisse ostma? Arvan, et ei. Arvan, et seda saab lahendada ka nii nagu seda tehti 80-90ndatel. Ehk ülikooli ühe teaduskonna üks osa koolitab inimesi, kes said laialdased teadmised tekstiilitööstusest. Nende põhiained koosnesid tekstiilitööstuse ainetest, ehk tehnoloogiast, toorainetest ning juurde anti väheke majandust, kvaliteeti, tootmise juhtimist, logistikat/sisseostu. Tihti olid õppejõududeks selleks sobilikud ettevõtete juhtivtöötajad. Ja kui siis noor ülikooli lõpetas, võis ta vabalt minna tekstiiliga tegelevasse ettevõttesse ja alustada seal kas tootmist, tehnoloogiat, kvaliteeti, sisseostu/logistikat või siis mis iganes alal, sest alus, alus töötada ja tahta töötada tekstiilidega tegelevas ettevõttes oli tal olemas. Ja siis, kui tööd tehes sai ta aru, mis on tema tõeline kutsumus, õppis oma spetsiifilist eriala edasi.

Ning lõpetuseks: ühe artikliga ei suuda ma sellele küsimusele vastata. Vastused aga tulevad tihedast koostööst. Ja väga tähtis on see, et see algatus koostöök

leks ülikoolist. Mitte ettevõtte põhieesmärk ei ole endale järelkasvu kasvatada, vaid ülikooli eesmärk on inimesi ette valmistada edukaks tööturule tulekuks. Jah, Eestis on ka selliseid ettevõtteid, kes koostööd teha ei taha ega üliõpilasi majja ei lase. Aga uskuge, neid on vähe ja kui te nendega koostööd ei tee, ei juhtu ka midagi. Põhjused koostööd mitte teha on küll erinevad, aga suuresti on tegemist ettevõtete, kellele teile midagi ka näidata pole, sest kõik on ju nii "salajane".

Aga tegelikult oleksin võinud seda artiklit alustada ja lõpetada ka nii:

"Mida ootab ettevõtte kõrgkoolilt?"

"Koostööd ja esialgu ongi kõik. Selgitame välja teie täpsed võimalused ja meie täpsed ootused, paneme paika tegevuskava ja asume seda täitma."

Ja kindlasti küsite nüüd lõpuks: miks kirjutasin vaid tööjõu teemal, aga mitte tehniliste tekstiilide alasel (teadus)koostöö teemal? Arvan, et teate vastust - see lihtsalt pole võimalik, sest ülikoolil puudub tehniline baas. See aga pole tingitud kellegi tahtmisest või kellegi tegemata jätmisest, vaid eelkõige Eesti väiksusest: kõike ei saa omada.

Ja jällegi: kes tahab ülikoolis tehniliste tekstiilide alast teadust teha - tehke meiega koostööd, meil on seadmed olemas!

Ülle Uljata

Baltika mudelite- ja kvaliteediosakonna juht

Kui küsida, mida ootab ettevõtte kõrgkoolilt, siis kõige olulisem on: professionaalseid, head ning praktiliste teadmistega noori, kellel on sügav huvi oma eriala vastu. Uusi töötajaid otsides tödeme kahjuks aga tihti, et meil on turul puudus väga headest spetsialistidest, olgu nendeks siis rõivaste konstruktorid või kvaliteedikontrolörid. Meie hirm on ning näeme ohtu selles, et õppekavad lähevad liiga üldiseks, millest tingituna on tulevane konstruktor küll õppinud raamatupidamist ja majandusmatemaatikat, kuid jääb hätta toote proovis. Väga oluline on hoida ja arendada oma tuumkompetentse, mistõttu on meie soov näha ainekavades rohkem erialaseid aineid ja vähem üldaineid. Samuti on oluliseks väärtuseks, kui lektoritel on praktiline kogemus õpetatavast aineist ja õppetöösse on kaasatud välislektorid.

Välislektorid avardavad vaatevälja

Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia üliõpilased, TD-71/81

Vahemikus november kuni jaanuar külastas rõiva- ja tekstiiliteaduskonda palju erinevaid välislektoreid. Räägiti kvaliteedist, toodete tellimisest interneti teel, erinevatest laosüsteemidest ja innovatsioonist rõivatööstuses nii materjalide kui ka uute turvasüsteemide näol.

Outi Laitinen Soomest Jyväskylä ametikõrgkoolist rääkis rõivaste jaemüügi kaupluste tulevikust ja rõivastele sisse installeeritud turvaelementidest. Samuti anti meie rühmale ülesanne koostada tulevikutarbeks tabel messide, hulgi- ja jaemüüjate andmetega. Küllastasime ka

logistikakeskust „Itella“. Prof Vitalija Mastekaite Kaunase Tehnoloogia Ülikoolist Leedust tutvustas rõivatööstuses kehtivaid kvaliteedinõudeid ja innovatsiooni materjalide arengus. Meile tutvustati erinevaid tehnoloogiaid, näiteks teksapükste laseriga põletamist või spordirõivaste õmbluste laserkeevitust tavalise masinõmbluse asemel. Liisa Niemi Soomest Kokkolast, Kesk-Põhjaama ametikõrgkoolist rääkis, kuidas käib koostöö Hiinas asuvate tootmistega ja mängisime koos mängu, kus pidime vastavalt oma „firma“ tootmisvõimalustele võtma vastu Hiinast saabuvald tellimusi ja jääma oma ettevõttega kasumisse. Liisaga käisime ka ekskursioonil pesufirmas Miss Mary, mis toodab naiste pesu suurtele suurustele. Ettevõttes tutvusime laosüsteemide, kvaliteedikontrolli ja igapäeva tööga.

Jonas Larsson Rootsist Borosist, Tekstiilülikooli kolledžist kõneles internetikaubamajade töökorraldusest. Millised tooted on kõige populaarsemad ning kes maksab kinni toodete tagastamise. Samuti saime teada, millest elatuvad moeblogijad ja kui suur on nende mõjuvõim tänava moepildi kujunemisel. Meile tutvustati erinevaid kasulikke veebilehti, kust leida värsked trendisoovitused ja ennustusi järgmise moehooaja trendidele.

Kokkuvõtteks saime suurema ettekujutuse meie erialaga seotud valdkondade ja uute tehnoloogiate kohta. Saime oma grupiga teha tiimitööd ja ka ise loengutes sõna sekka öelda. Oleme tänulikud võimaluste üle kohutada samal erialal töötavate inimestega, kes motiveerisid meid jätkama praeguseid õpinguid ja viisid meid arusaamani, et teadmisi rõivatehnoloogiast saab rakendada paljudes valdkondadesse.

Riias Habitusel mõõtu võtmas

Teele Peets
Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia õpetooli hoidja, Habitus Baltija 2012 žürii liige

23.-24. aprillil toimus Riias Kipsala messikeskuses 17. rahvusvaheline tekstiili ja nahatoodete mess Intertextil Balticum 2012, mille raames korraldatakse traditsiooniliselt ka noorte moekunstnike konkursi Habitus Baltija. Konkursil osalevad moe ja tekstiilüliõpilased ja kuni 3 aastat tagasi kõrgkooli lõpetanud disainerid.

Seekordsel konkursil oli osalejaid Eestist, Lätist, Leedust, Poolast, Soomest ja Valgevenest. Eesti kõrgkoolidest olid sel aastal esindatud Eesti Kunstiakadeemia, Euroakadeemia ja Tallinna Tehnikakõrgkool. Kokku oli

osalejaid 31, neist 18 esinesid koolidevahelises konkursis ja 13 individuaalarvestuses. Lisaks demonstreesid oma kollektsioone väljaspool arvestust Berliini Lette Vereini Disainikool ja Barcelona disaini, moe visuaalkunsti ja kommunikatsiooni kool. Kollektioone hindas rahvusvaheline žürii, kuhu kuulusid esindajad kõigist osavõtja-riikidest ja mida juhtis ModaFAD loovdirektor Alessandro Manetti, kes on ka Barcelona disaini, moe ja visuaalkunsti ja kommunikatsiooni kooli direktor.

Žürii esimees ja MODAFADI viitsepresident Pilar Pasamonte hindasid konkursi taset ühtlaselt kõrgeks ja toonitasid tööde kõrget kvaliteeti. Žürii selgitas välja Grand Prix nii koolide kui individuaalarvestuses, edasist pinget publikule ei avaldatud. Võitjaks koolide arvestuses tuli Krakowi kunsti ja moedisaini kool kollektsiooniga NIHIL (autor Anna Walicka), individuaalarvestuse võitja oli Iryna Tereshchuk Vitebski Tehnikaülikoolist.

Meie kooli esindasid rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 3. kursuse tudengid Liina-Mai Püüa ja Epp-Maria Udumäe oma Fantaasiakollektsiooni projekti raames valminud kollektsioonidega. Liina-Mai pälvis eriauhinnana sertifikaadi osalemiseks Musta mere ranniku kuurordimoe nädala konkursil Anapas.

Kollektsioonide esitamise eelsel päeval toimus rida seminare moetööstuse ja -kaubanduse teemadel, kus esinesid eksperdid Norrast, Iirimaa, Suurbritanniast, USAst, Lätist ja Venemaalt. Päeva lõpetas vaatamänguline moeshow Läti tuntud moedisainerilt Davidilt Sky&More keskuses. Enne koduteele asumist külastasid tudengid Riia Juugendstiili keskust. Tudengite muljeid loe ja pilte vaata TTK rõiva- ja tekstiiliteaduskonna kodulehelt.

Inseneride moeshow'l võidutsesid TTK üliõpilased

11.04.2012 toimus TTÜ ja TTK koostöös Inseneride Moeshow 2012 teemal „Aeg. Kunst. Insener“, mille kõik auhinnalised kohad tulid TTKsse. Esikoha pälvis TTK rõivaste tehnilise disaini 3. kursuse üliõpilaste Liina-Mai Püüa, Silja Kõivu, Leena-Mari Väli, Sergei Natšjonovi ja Kadri Niine kollektsioon „Kleidi reform“.

Teise koha sai sama kursuse üliõpilaste Epp-Maria Udumäe, Aet Jürise, Reelika Pajusaare ja Tiina Tominga kollektsioon „BACK TO BLACK“. Kolmandaks valis žürii Tea Tänaava kollektsiooni „Clockwork“, kes õpib rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 2. kursusel.

Publiku lemmikuks valiti Kadrimai Muutra ja Laura Sipelgase kollektsioon „Belle Epoque“ (3. kursus).

Inseneride moeshow'l astus TTÜ aulas täissaali ette kokku 8 kollektsiooni, neist 6 TTKst.

TTK meenekonkursi tulemused

On selgunud TTK meenekonkursi tulemused. Konkursile laekus 19 tööd või ideed, millest hindamiskomisjon valis lõppvooru 10. Hindamiskomisjon otsustas pärast 10 lõppvooru pääsenud meenete autorite esitlust

(26.03.2012) jätta nõutud tasemel tööde puudumisel konkursi I preemia välja andmata.

Konkursi II preemia (300 eurot) pälvis TTK vilistlase Rauno Mätase disainvalgusti.

Hindamiskomisjon otsustas välja anda kaks III preemiat (a' 150 eurot) lektor Vello Lillemetsale kella ja assistent

Karl-Erik Seegelile meene (küüntaljalg) kõrgkooli laboris valmistamise tehnoloogia eest.

Hindamiskomisjon otsustas välja anda neli ergutusauhinna suurus 50 eurot:

1. Järjehoidja – lektor Tiina Kalda; 2. Koolihoone fassaad akrüülklaasil – haldusteenuste spetsialist Merle Valge; 3. Püksipannal – masinaehituse 3. kursuse üliõpilane Madis Moor; 4. Lukk (pusle) – hoonete ehituse 3. kursuse üliõpilane Tarvi Jürimaa.

Auhinnatud tööd jäävad kõrgkoolile. Edasine koostöö kokkuleppel autoritega. Soovitav on autoritel arendada vajadusel oma töid edasi, et jõuda lõpptulemuseni. Mitmedki konkursile esitatud tööd sobivad teaduskondade meeneteks, hindamiskomisjon soovib tutvustada oma vastavaid töid teaduskonnas.

Hindamiskomisjon tänab kõiki, kes osalesid TTK meenekonkursil. Hindamiskomisjoni koosseis: avalikkusuhete juht Malle Jürves, rektori abi Merike Simmer, rahvusvaheliste suhete juht Triin Thalheim, arhitektuuri ja keskkonnatehnika teaduskonna dekaan Hindrek Kesler, tehnosiirdekeskuse juhataja Oliver Kallas, ettevõtlusspetsialist Teet Jaanus.

Rahvusvaheline tehnoosiire APJ kompetentsuskeskuste sai teoks

Marek Pakkin

Mehaanikateaduskonna lektor, projekti juht

Projekti lõpparuande heakskiit tähistab uute võimaluste algust. Nii võiks kokku võtta möödunud aasta hilissügisel finišeerinud uuendusriide projekti „Virtuaaltarkvaraga arvjuhtimise kompetentsuskeskus“. 2009. a sündis sihtasutuse Archimedes toetatav ja Leonardo da Vinci nime kandev elukestva õppe innovatiivne rahvusvaheline projekt, mille algatas mehaanikateaduskonna dotsent Valdur Veski.

185 tuhande euroga eelarvestatud projektis osalesid EL kolme liikmesriigi – Leedu ja Eesti õppeasutused (Vilniuse Tehnika ja Disaini Kolledž, Tallinna Tööstus- ja Tehnika Kõrgkool) ning metallitööstusele orienteeritud tarkvara firma R. & S. Keller GmbH Saksamaalt. TTK täitis kahe aasta vältel projekti koordinaatori rolli.

SYMPlus tarkvaral põhinev õpikeskkond on arendatud treimise ja freesimise tehnoloogiale ning kujutab endast sümbioosi tarkvara moodulist ja enimlevinud tootjate (Siemens, Fanuc jt) juhtimissüsteemide simulaatorist. Õppeprotsess toimub virtuaalses tootmiskeskonnas, töötlemisprogrammid on koostatavad kuvaril. Jälgitavad on detaili paigaldus, kinnitus, tööriista ja detaili liikumised jms. Nii õppuril kui ka õppejõul on võimalus programme kontrollida ning korrigeerida õppeklassis asuval töökojal virtuaalselt. Kogu protsessi toetab harmooniliselt mehaanikateaduskonna APJ tööpinkide ja simulaatoritega varustatud õppeklass ning tõsise uuenduskuuri läbi teinud tööpingilabor.

Projekti käivitamisel formuleeriti selged eesmärgid: väljajätkada arvjuhtimise seadmete kasutamisele orienteeritud, tootearendust ja tootmist toetav CAD/CAM/CNC õpikeskkond virtuaaltarkvara kasutamisele; luua eestikeelsed tarkvarapakettid ning töövihikud SYMplus Treimine ja SYMplus Freesimine; tagada kompetentsuskeskuse kasutamine TTK masinaehituse eriala üliõpilaste, kutsekoolide eriala õppejõudude ja õpilaste koolitusel ning ettevõtete töötajate täiendus- ja ümberõppe korraldamisel; koostada ja võtta kasutusse arvjuhtimise eesti-, inglisi-

-, saksa- ja venekeelne seletav sõnastik;

tagada arvjuhtimise kompetentsuskeskuse tunnustamist Arvjuhtimisega metallitöökäsitajate operaatoreid kutseksamikeskuseks (operaatoreid I kutsetase, operaatoreid II kutsetase, operaatoreid III kutsetase).

Saksamaal, Leedus ja Eestis toimunud nelja rahvusvahelise koostööajakavasse mahtus ka Remschneiderei metalli- ja elektritööstuse kutsehariduskeskuse (SLV) külastus, mis oli veenvaks näiteks projekti kontseptsiooni toimimise kohta. Tööd tehti ka ligi 80% masinaehituses valmistatavate detailide puhul on SYMPlus tarkvara edukalt kasutatav, kui seda võrrelda erinevate tipp tehnoloogiliste programmide võimalustega.

Väljavõtteid SA Archimedes ekspertide hinnangust: „Projekt on mõju kogu Eestis pakutavale inseneritehnoloogilisele haridusele... Projekt on laialdane mõju, kuna projektiteemad ja materjalid saab tulevikus kasutada erinevates kutsekoolides ning kõrgharidusasutustes üle Eesti. Projekt on suurepäraseks näiteks sellest, kuidas edukalt siirdada ühest riigist teise innovaatilist ja äärmiselt vajalikku õpetamismetodoloogiat. Projektitegevuste väga hea rakendamine on viinud projekti tulemuste saavutamiseni: CNC kompetentsuskeskus on avatud, töötab ja kasvab tänu loodud koostöövõrgustikule. CNC kompetentsuskeskus SYMplus tarkvaraga, töövihikute ja terminoloogiasõnastikuga annab võimaluse harida tudengeid, õpilasi, tootmisenõunike õppejõude, tööturu esindajaid ning pakkuda ka täienduskoolitust.“

Väljendan tänu meie kooli töörühmale koosseisus: dotsent Valdur Veski (idee ja energia), Helen Rihma (arvud kroonides, eurodes ja liitides, pangadokumentid ja täpsus), Hedi Pehme ja Triin Thalheim (kirjad, korraldamine ja valmidus), Janis Piiritalo ja Tavo Kangru (APJ-nutikus ning kiirreageerimine). Tänuõnada ka mehaanikateaduskonnale ja TTK juhtkonnale, kes uskusid arendusperspektiivi ning võimaldasid projekti koolipoolset kaasrahastamist. Eriline tänu projekti „doonorile“, Saksamaa firma R. & S. Keller GmbH meeskonnale ning partneritele – Vilniuse Tehnika ja Disaini Kolledži ja Tallinna Tööstus- ja Tehnika Kõrgkooli, kes kõik koos energiliselt ja kompetentselt toetasid ühist ettevõtmist.

Muljeid intensiivprojektist Hollandis

Martin Mesilov

AT 61 tudeng

Hollandi väikelinnas Leeuwardenis toimus Erasmus IP projekt nimetusel „Materials, Energy and Sustainable Growth“. TTK transporditeaduskonnast osales 10 autotehnika tudengit (Andrus Raamat, Lauri Raamat, Siim Pärtel, Märten Jõemets, Mikk Lohuväli, Mikk Väits, Kaspar Kaegas, Märt Manitski, Rait Land, Martin Mesilov).

Esimesel päeval kui saabusime Hollandisse, külastasime kohe ka Amsterdami. Aega polnud küll piisavalt, aga põhikohad sai ära käidud. Amsterdami sõitsime rongiga edasi Leeuwardenisse, kus veetsime kaks nädalat õppides NHL ülikoolis. Iga päev toimusid loengud ja väljasõidud tehastesse. Koolipäevad olid pikad, hommikul 9st õhtul 5ni. Kahe nädala jooksul, mis me seal olime, sadas ainult ühe päeva vihma, sooja oli 10 kraadi sooja ja kõik oli kuiv ning kevadine.

Meie valisime oma elamiseks ühika sarnase maja, teistest riikidest tudengid said aga hotelli. Lõppkokkuvõttes osutus ühikas paremaks, kuna seal oli igaühel eraldi oma tuba, eraldi suur tuba ja köök. Põhimõtteliselt oli kolme inimese peale korter. Kõik eestlased olid lähestikk. Projektist osavõtjaid oli kokku 7 riigist. Lisaks Eestile ka Rumeeniast, Portugalist, Belgiast, Hispaaniast, Leedust ja Hollandist.

Teisel päeval oli kavas rühmadesse jagamine ja õppekava tutvustamine ning korraldati ka üks omamoodi võistlus. Kokku oli 10 rühma, kus igas rühmas oli erinevast riigist tudeng. Võistluseks oli kanamuna kukutamine

umbes 7m kõrguselt, aga muna ise pidi terveks jääma. Ehitusvahenditeks anti 3 kummipaala, pakk nätsu, mõningad pliitsid, omajagu kõrsi, 2 pabersalvrätikut, 1 m pikkune nõör, teip, 2 lehte A4 ning 2 tühja õhupalli. Ülesandeks oli siis ehitada olemasolevatest vahenditest muna ümber, aga kasutades neid abivahendeid võimalikult vähe. Minu meeskond tegi sellise lahenduse, mis laskis selle muna 7m kõrguselt alla ümbrises langevarjuga, mis oli tehtud samadest salvrätikutest. Ja kohe esimene päev tuli ka meie võit.

Kogu kahe nädala ülesandeks oli eesmärk projekteerida elektripaati. Igale meeskonnale anti valida, millist paati nad projekteerivad. Valikus oli kümme erinevat paati ja meie valisime konverentsipaadi 12-le inimesele. Meeskonna suhtluskeel oli ikka inglise keel. Kõik said omavahel nii lähedasteks, et keegi ei tahtnud pärast enam ära minna, kui kõik läbi sai.

Õhtuti pärast koolipäeva toimusid Leeuwardeni linnas tudengitele mõeldud peod, mis olid alati tasuta. Seal algasid kõik peod esmaspäevast ja toimusid iga päev. Peab tödema, et võrreldes Eestiga, on kõik hoopis teine. Kõik on nii rahulik ja keegi ei rutta kuhugi. Kõige enam tuli

karta jalgrattureid, kuna neid liikus seal ikka meeletu hulk ja nende jaoks oli ka eraldi jalgrattateed tehtud.

Kahe nädala jooksul tutvustati meile ka Hollandi kunagist elu, käisime laevatehases, sõitsime laevaga mööda neid kitsaid kanaleid, mis jooksevad üle terve riigi, käisime ka päikesepaneelide tehases, biogaasi tehases, oksjonimajas (seal osteti juurvilju oksjoni teel).

Kõige meeldejäävam oli see õhtu, kus kõikide riikide tudengid pakkusid oma maa sööke ja jookke. See oli selline n-õ tutvumisõhtu ehk Global Village. Samuti jäi meelde viimane õhtu enne äraminekut, kui toimus suur pidu linnas, mis algas juba koolis suure söömise ja joomisega.

Siiaamaani suhtlevad kõik omavahel Facebooki kaudu ja kurdavad, kuidas igatsevad taga seda kahte kõige paremat nädalat Hollandis. Minule ja Mikule sattus korterikaaslaseks tudeng Hispaaniast, kes ei olnud küll seotud IP projektiga, aga kes oli nii sõbralik ja abivalmis, et viimane õhtu kirjutas meile lausa hüvastijätukirja, kui me ei peaks hommikul enam kohtuma. Õnneks siiski enne äraminekut veel kohtusime. Mina jäin selle projektiga väga rahule ja kui oleks olnud võimalus kauemaks jääda, siis oleksin seda võimalust ka kasutanud.

Vahetusüliõpilaseks Portosse

Toomas Juht, Sander Küttis, Aare Reimus ja Mihkel Tasa, TI 3. kursus

Idee välismaale õppima minna on peas tiksunud juba tudengitel algusest. Tõsisemalt sai seda mõtet kaalutlema hakatud pärast professor Toomas Pihli soovitusi igal juhul kasutada võimalust välismaale õppima minna ja just Erasmuse raames. Mina, Sander, ja kursa-

vend Aare otsustasime hakata uurima, millised on meie võimalused ning kuhu üldse on võimalik minna. Meie plaanist said haisu ninna ka kursavennad Mihkel ja Toomas, kelle me ka loomulikult oma nn projekti kaasasime. Pärast väikest uurimustööd sai selgeks, et erinevaid

koole, kuhu õppima minna, on päris palju. Kohe algusest soovisime, et sihtriigiks võiks olla midagi eksotiilsemat, kui on seda Soome või Läti, ning midagi odavamalt kui Saksamaa või Norra. Sai vastu võetud otsus - Portugal, siit me tuleme. Aga mis kool? Algselt oli plaanis minna õppima juba sügissemestriks. Meie otsus muutus kui projektijuht Marta Mugur, kelle kaudu me oma Erasmuse asju ajasimegi, pakkus välja variandi minna kevadsemestriks, kuna siis toimub EPS - Europe Project Semester. See nn projekt toimub alles teist aastat, vähemalt Portugalis, ning õpe ise on inglise keeles, mis oli ka määrav. Projekt toimub Portos ISEP'is (Instituto Superior de Engenharia do Porto - School of Engineering, Polytechnic of Porto).

Paberite ajamine võttis küll veidi aega, aga ei olnud iseenesest keeruline. Lõpuks, Erasmuse rahad käes, lennupiletid ostetud, saime aru, et nüüd ongi minek. Portugalis, täpselt siin Portosse, jõudsim 20. veebruaril öösel. Lennujaamast otse metroo peale, sõitsime Porto kesklinna, kust saime Eesti sõbrannade korteri võtmed, edasi takso peale ja kohal me olimegi. Kogu reis läks väga sujuvalt ning ilma ühegi viperuseta. Portosse tulime nädal aega varem kohale, et enne kooli algust endale ikka korter leida. Otsimine võttis aega ligi 2 nädalat! Oli

ikka tükk tegemist, et normaalne elamine leida. Nii kaua majutasid meid enda juures abivalmid sõbrannad. Tänu neile hoidsime väga palju kokku mõne hosteli pealt, kus me oleks pidanud elama, kui neid poleks olnud. Obrigado - aitäh!

Koolis jagati meie 16-liikmeline rahvusvaheline seltskond neljaks gruppiks. Gruppide loomisel üritati luua võimalikult „kirjud“ tiimid ehk igas seltskonnas oleksid kõik liikmed erinevast rahvusest. Iga grupp sai valida omale projekti, mille peab algusest lõpuni valmis projekteerima ja ehitama. Lisaks on meil ka erinevad loengud, mis idee järgi peaksid põhiülesannet, projekti ehitamist, toetama. Projekte siin süviti lahkama ei hakka, aga et saada mingi idee, millega me siin tegeleme, siis paneme projektide teemad ning lühiväljavõtteid kirja.

Projektid: Team 1: Interactive Sound Table. Aare meeskond. Meeskonnas otsustasime ehitada laua, millel on lisaks tarbeesemele ka meelelahutuslik funktsioon. Lauas on infrapunaga kaugandurid, mis reageerivad käe või mingi muu objekti liigutamisele laua kohal ja tulemuseks on valgusefektid ja erinevad helid või muusika. Team 2: Fluid Disinfection System based on UV radiation. Tiimis on Sander. Eesmärk on lõpuks valmis ehitada kee-

aga üsna hästi veeta. Praktikandid korraldasid aeg-ajalt ka ühiseid lõunad, õhtusööke, kinoskäike, bowlingut jms.

Enamus ajast mõõduks aga loomulikult tööl. Esimese osa praktikast veetsin äriprotsesside koordineerimisega tegelevas tiimis ja lõpetasin globaalse logistika funktsiooni alla kuuluvas osakonnas. Kolleegid olid kõikjal suurepärased - nii abivalmist ja positiivset õhkkonda ei oleks osanud oodata. Alguses sain piisavalt aega, et kohaneda ja õppida, kuidas miski toimib (kuigi ega seda vist keegi kunagi päris selgeks ei saa nii suure ettevõttes), ning tasahhaaval sain kohustusi ning iseseisvust oma ülesannetes juurde.

Osalesin ka mõningatel koolitustel, minusse suhtuti igati nagu võrdväärsele püsikohaga kollegi.

Ülikoolis saadud teooriast tuli eelkõige kasuks projektijuhtimise teemadega kursis olemine, ning muidugi ka tarneahela juhtimise ning Lean

miateaduskonna laborile seade, millega oleks võimalik puhastada saastunud vesi, mida on kasutatud mingite bakterite kasvatamiseks. Nagu nimi ütleb on põhiliseks puhastajaks UV valgus.

Team 3: The Context-aware Smart Object. Toomase meeskond. Üsna vaba teema, meeskonna siseselt otsustati ehitada juhtmevaba kasutaja liides, millega saab lihtsustada CAD programme kasutamist ja miks mitte ka arvutimängude jaoks. Tööpõhimõtte sarnaneb Wii mängukonsooli puldiga ja mõned anduridki on samad.

Team 4: Level Monitoring System for Oil Tanks. Mihkli meeskond. Projekti eesmärk on välja töötada konteineri täituvuse mõõtmis- ja kontrollimissüsteem, mida oleks võimalik jälgida n-õ kontorist. Sellisel juhul ei pea ettevõtte autod sõitma tühje otsi ja firmal on seeläbi võimalik säästa kulusid.

Loomulikult ei tulnud me siia ainult õppima. Püüame väga palju osa võtta ka erinevatest Erasmuse tudengitele suunatud üritustest ja ka omal käel ringi vaadata. Kes soovib, saab täpselt meie tegemistega kursis olla blogide vahendusel, kust leiab ka pilte. Sandri blogi - sandroporto.tumblr.com. Mihkli blogi - mihkelino.tumblr.com. Toomase blogi - tomporto.tumblr.com.

tootmise valdkond. Üks suurimatest õppetundidest, mida praktika pakkus, oli loomulikult kõige õpitu rakendamine päris töös, mis ongi ju ka iga praktika eesmärk. Aga muidugi ka üldine töökogemus, mis oli eriti rikkalik just firma eripärasid arvestades, milleks siis eelkõige suur rahvusvaheline kollektiiv ja kiiresti muutuv organisatsioon. Kahtlemata aitab tulevikus nii see kogemus kui ka kõik need tutvused, mis selle poole aasta jooksul kogusin.

Kokkuvõttel pean jälle nentima, et jäin kogemusega väga rahule, nagu ka oma eelneva õppeaastaga Taanis. Seega ei oskagi muud soovitada, kui et kasutage seda võimalust ja laske Erasmus programmil ennast spondeerida igasugu põnevate retkedel. Siiani on raske uskuda, et sellises globaalses ettevõttes töötada sain, aga tuleb välja, et kõik on võimalik - ja siin ei ole õnnega midagi tegemist, tuleb vaid ise natuke asju ajada!

Erasmusega inseneripraktikal Taanis

Maile Tuuling

LI 71/81

Lõpetasin just oma inseneripraktika Taanis ja on aeg mõningad muljed paberile panna ja kogemusi jagada. Õigupoolest olin Taanis juba teist aastat - esimesel käsin Erasmusega õppimas ja seekord siis praktikal. Eelmise aasta õpingud saidki otuliseks teguriks sinna praktikale sattumises, kuna ülikool oli väga hea abistaja praktikakoha leidmisel. Tööintervjuul käisin oma vahetusõpilasaasta lõpul ja seega oli juba suveks Eestisse naastes teada, et sügisel on taas minek - seekord siis praktikandiks tuulegeneraatorite tootmisettevõttes Siemens WindPower A/S.

Sahinad

Üliõpilasesindus valis uue juhatus

29. märtsil toimusid ÜE juhatus valimised. Haridusvaldkonna juhina jätkab teed Mari-Ann Esajas, sotsiaalvaldkonnaga tegeleb Erle Ehas ja uue ametina hakkab kultuurivaldkonnaga juhatajana tegutsema Joanna-Eliisa Servet. Kõige tähtsama koha, ehk siis esimehe tiitli, pälvib Kertu-Lilli Meerbach, kellelt küsime ka lihtsa, kuid tähtsa küsimuse.

Said esimeheks, mis on su plaanid Üliõpilasesindusega? Oma unistustes näen TTK ÜEd suure ja võimsana. Esmajärgul tundub naiivne mõte on minu jaoks peamine eesmärk, mille poole ma pügin ja mis tekitab minus motivatsiooni. Üks edukaimaid ärimehi, Robert Kiyosaki, on ikka öelnud, et No matter what, think big. Suurelt mõtlemine on ka minu motoks kujunenud. Soovin tuua esinduse tegevuse „kapist“ välja. See peaks olema realselt koht kõigile tökatõkalastele. Annan endast parima, et organisatsiooni siseelu oleks sõbraliku õhkkonnaga. Kolmas eesmärk on TTK ÜE viia konkurentsi tasemele teiste ülikoolide üliõpilasesindustega. Soovin tõsta esinduse maine nii kaugelt, et teiste kõrgkoolide üliõpilasesindused hakkavad TTK esindust tooma mõne asja puhul isegi eeskujuks.

Minu missiooniks on push'ida esindust ka meediasse, mille läbi TTK nimi on rohkem mainitud ning üleüldiselt tähendaks see kooli populaarsuse tõusu. Tulevikus ei tohi esindus karta meediat, vaid muutub just sõnakaimaks TTK tudengite häälekandjaks.

Seda kõike ei tee ma üksi. Meie ümber on inimesi, kellel on oskusi ja tahtmist, mida rakendada. Tuleb tihe tööaeg, et need eesmärgid saavutatud saaksid. Tuleb välja mõelda mitmeid strateegilisi tegevusi ja sealjuures kaasata teisi tudengeid. Tulemused ei pruugi esimesel aastal paista, kuid need ei jää ka tulemata.

Usun, et esindus pakub tudengile kui indiviidile vaid häid võimalusi. See on kui mitteformaalne õpe koolihariduse kõrvalt. Kasutagem seda ära, sest kooliharidus ei paku inimeste juhtimise, dokumentide lugemise ja tegemise ning oma aja planeerimise oskust. Mõnel on proovikiviks avalik esinemine, ka sellele leiad lahenduse esindusest.

Kokkuvõttelt võin öelda, et olen ühe aastaga muutunud TTK patrioodiks ja sellest ajast mõne kuuga on kujunenud TTK ÜE minu jaoks südameasjaks. Siiralt soovin parimat!

Meeleolukat aastat ning plaanide täitumist!

8 kasulikku nippi

Nagu teada on varsti käes jälle semestri lõpp, ning meil, tudengitel, on tarvis kaitsta oma kursuse- ja lõputöid. Igal tudengile on see äärmiselt tähtis ja närvesöövitav aeg, kuid seda on võimalik kergemaks teha vältides järgnevat nippi.

1. Tegu on halvasti tehtud tööga, mistõttu selle kaitsmine ongi üsna raske. Tavaliselt juhtub see siis, kui tudeng ei ole viitsinud vaeva näha või ei ole oma juhendajaga eriti koostööd teinud. Ise juhendaja olles tean, et ca 75% tudengitest saadab oma töö esimese ülevaatussele mõned päevad enne esitamise tähtaega ja arvab, et nüüd ongi kõik korras. Isegi kui mul sel hetkel on maht töö korralikult läbi lugeda ja hulk parandustepaenuid teha, võib paranduste sisseviimiseks jääv aeg lühikeseks jääda. See aga omakorda mõjutab sinu töö kvaliteeti. Teisalt, on ka juhtumeid, kus juhendaja ei viitsi eriti oma tudengiga vaeva näha (ei vasta kirjajadele, on ükskõikne jne) - sellisel juhul soovitan ma sul niipea kui sa selle ära tabad, oma juhendajat vahetada. See on sinu töö ja sinul on sellest rohkem kaotada kui temal, seega pöördu oma kooli poole ja vaheta juhendajat. Peale kaitsmist (kui kehv hinne on käes) on hilja rusikatega vehkima hakata ja juhendajat süüdistada.

Tudengite eurovisioon

Erle Ehas

22. märtsil toimus suur ja võimas Tudengite eurovisiooni finaalkontsert, kui TTÜs astus üles 9 andekat muusikakollektiivi. Selleaastase Tudengite eurovisiooni finaalkontserdiga koguti kokku 1061,75EUR. Kui varasemal kahel aastal toetati Eesti lastekodusid muusikainstrumentide näol, siis sellel aastal toetatakse Mustamäe linnaosa lasteaedu, et anda taaskord noorte muusikute karjäärile hoogu juurde. Koostöös Stanford Music`iga soetatakse lasteadeadele muusikariistu! Üritusest võttis ka osa meie kooli tudeng Erik Vahemäe (AT 21).

Miks otsustasid osaleda tudengieurovisioonil? Hea väljund, miks mitte proovida.

Kuidas läks? Alati saaks paremini, aga muidu polnud viga. **Mis muljed esinemisest jäid?** Üritus oli selline enam-vähem, kippus venima, tehnilised apsud. Keskmine, nagu ikka nende üritustega on.

Kas plaanid järgmisel korral ka osaleda? Vara ette öelda, kui on parasjagu kõlbulik lugu olemas, millega üles astuda, siis kindlasti.

Milline tähendus on sinu elus muusikal? Tähendus muusikal minu elus...See on mu hobi, see mis mulle meeldib ja see on see, mis mind tegevuses hoiab. **Kuidas suhtud kriitikasse?** See on alati positiivne, kui keegi kritiseerib. See tähendab, et see, mida sa teed, on kuulamist väärt. Kui keegi üldse viitsib kommenteerida seda, mida sa teed, siis see on märk sellest, et see läheb kellelegi korda.

On sul juhtunud naljakaid apse laval? Igasuguseid apse on olnud. Kas just naljakaid, aga paar aastat tagasi, kui ühe tempokama loo saatel pulk katki läks, viskasin pulga rahva sekka ja üks osa oleks napilt tabanud kitarriisti öde.

Erik astus üles kollektiiviga Bork, ning nad esitasid loo nimega „As good as I can be“

Edu ja jaksu edaspidiseks!

Kammerkoor laulis sõpruskooriga kevadkontserdil

Marianne Jürgenson
Koorivanem

30. märtsil toimus Tallinna Tehnikakõrgkooli aulas kevadkontsert. Kammerkooriga oli külla tulnud ka sõpruskoor Tartust, Tartu Üliõpilasesgakooriga.

Ootuspäraselt tuli palju rahvast kontserti kuulama. Kindlasti mängis siin oma osa ka sõpruskoor, sest nende koori esindas ligi 30 lauljat. Mõlemad koorid üllatasid teineteist, sest kumbki ei teadnud, milliseid kevadisi repertuaare esitatakse.

2. Ei tunne oma tööd. Selle kaitsmise mõte ongi ju vaadata, kuidas sa oma tööd kaitsta suudad ja kas sa akadeemiliseks väitluseks valmis oled. Paraku on üsna tavaline, et jäädakse hätta ka lihtsate küsimustele vastamisega ja hakatakse oma materjale lappama. Kui sa kaitsmisele lähed ja ennast korralikult ette oled valmistanud, siis pead sa oma tööd tundma. Näiteks, kui sinu käest küsitakse "Kuskohast need või teised andmed on võetud?", siis vastad sa korrektselt ja enesekindlalt. See- ga, vii ennast väga täpselt tööga kurssi. Sellest on vähe, et sa selle valmis kirjutad, sa pead selle ka ise korduvalt ja mõttega läbi lugema.

3. Retsensendi küsimustele on vastused ette valmistamata. Enne kaitsmisele tulekut saad sa juba nädal-paar varem kätte retsensendi küsimused ja arvamus oma töö kohta. Valmista (koostöös oma juhendajaga) ette vastused kõikidele neile küsimustele. Küsi oma juhendajalt, mida tema retsensendina või komisjoniliikmena küsiks ja valmista ka neile küsimustele vastused ette. Kui võimalik, anna tööd lugeda niipalju kui inimestele kui võimalik ja vaata, mida nemad sulle lisaks küsivad - nii saad teada, mis selles töös segaseks on jäänud.

4. Ei kasutata antud aega korralikult ära. Sul on aega 8 minutit, miks sa peaksid siis ainult 4 minutit rääkima? Sul jääb ju pool antud ajast kasutamata selleks,

Külastele ning sõpruskooriga Tallinna Tehnikakõrgkooli kammerkoori lauljad maitsvaid suupisteid tänutäheks. Jutu jätkuks koguneti edasi aukorrusele, kus sai maista head ja paremat ning muljetada lõbusas hoos.

Tartu Üliõpilasesgakooriga sai koos edasi mindud Tallinna pubisse, et ühiselt veel aega veeta, juttu vesta, võtta üles ühistaule ning loomulikult ka kõhtu täita pärast esinemist.

Bowlingturniiri võitis trollide meeskond

20. märtsil toimus järjekordselt TTK bowlingturniir üliõpilastele. Üritus leidis aset juba teist aastat ja omavahel võistles kokku 26 kaheliikmelist võistkonda, kelle hulgas oli nii vanu tegijaid kui ka uustulnukaid. Kolme poolfinaali punktisumma alusel pääses finaali 10 parimat ning finaalis selgitati lõplik paremusjärjestus 3 finaalmängu punktide liitmisel.

Võitjaks osutus meeskond „Trollid“ (Hergo Veerso, Rasko Parve), kes kogus finaalis kokku 466 punkti. Teiseks tuli võistkond „Kuussada“ (Marten Merila, Simo Venski) 443 punktiga ja kolmandaks võistkond „Juused sassis oled peast vä?“ (Rauno Martin, Robert Luts) 427 punktiga. Parim naiskond „R&K“ (Kristina Peramets, Rosmarii Rosenthal) kogus 321 punkti ning pälvis 10 koha. Suur tänu kõikidele võistlejatele ja ka Zelluloosi bowlingusaalile!

Logistikaseminar kulges edukalt

Logistikaseminar 2012: Rail Baltica on edukalt möödunud ning osalejate jaoks oli kindlasti tegemist huvitava ja

et komisjoniliikmetele oma töö väärtust (ja selle kaudu sulle parema hinda panemise mõtet) tõestada. Liiatigi jätab sa sel moel komisjonile rohkem aega küsimuste esitamiseks. Harjuta ikka kodus mitu-mitu korda aega mõttes oma esinemine läbi. Sul ei lasta rääkida rohkem kui 8 minutit, vähem rääkides aga ei kasuta sa oma aega efektiivselt ära.

5. Tabelid, graafikud jms on sinu töös kena ja südantliigutav, aga nende lahtisetamine kaitsmise ajal võtab sinult liiga palju aega. Too parem mõne lausega välja, mis sinu töö tulemusena selgus, mida sa sellest järeldad ja millised on sinu ettepanekud. Peategi, kui sa näitad tabelleid, aga ei selgita neid, siis alati on keegi, kes küsib sinult kohe "mida see või teine arv seal tabelis tähendab?" Ja üsna tavaline on ka see, et väga täpselt ei tea tudeng isegi, mida need arvud seal tähendavad. Sellisel juhul oled sa ise endale lõksu seadnud.

6. Ära räägi üldist juttu, vaid too konkreetseid näiteid. Üsna tavaline on see, et keegi toob oma töös välja ettepanekuid, kuidas ühte või teist olukorda lahendada. Nt: "Läbipõlemise vältimiseks tuleb teha koolitusi". Paraku kõlab see nagu "õhu müümine", mistõttu küsib retsensent sinult kohe "Milliseid koolitusi?" Mis sa arvad, mida selle peale paljud vastavad? Vastus on "Asjakohaseid!", mis annab taaskord komisjonile võimaluse edasi uurima

teadmisterohke päevaga. 4. ja 5. aprillil toimunud Logistikaseminaril 2012 osales ligi 240 inimest. Loengute läbivaks teemaks oli „Rail Baltica“. Ettekannetega saavutati diskussioon, miks peaks või miks ei peaks seda projekti arendama ning samuti anti sai sellega seoses palju uut informatsiooni. Seminaril toimus huvitav ning kaasahaarav väitlus teemal „Rail Baltica – A dream that can be real“, mida modereeris Raivo Vare. Teisel päeval olid kavas ettevõttekülastused Koidula raudteejaama piiripunkti ning A le Coq'i logistikakeskusesse. Logistikaseminar raames toimunud kolmas PROLOG SCM Academy esseevõistlus võitis Liis Pihu.

Logistikaseminar korraldusmeeskond tänab kõiki esinejaid ja toetajaid ning minimesi eksponente. Informatsiooni saab logistikaseminaril kodulehelt ning pildid on meie Facebook lehel üleval <http://www.facebook.com/Logistikaseminar>

Kohtumiseni järgmisel Logistikaseminaril 2013! Sander Vanaisak & Logistikaseminar 2012: Rail Baltica meeskond

Liis Dvorjanski võitis Londoni OM-i meenemündi kujunduskonkursi

Eesti Panga nõukogu kinnitas 28.03.2012 Londoni olümpiamängude toimumisele pühendatud hõ-

bedast 12-eurose nominaalväärtusega meenemündi kujunduskonkursi võitjaks Liis Dvorjanski kavandi märgusõnaga „Tuum“.

Liis õpib arhitektuuri ja keskkonnatehnika teaduskonnas rakendusarhitektuuri teisel kursusel.

Võidutöö eest makstakse pärast müntide emitteerimist auhinnatasu 2000 eurot. Kujunduskonkursile laekus kokku 52 kavandit, millest nõuetele vastas 48.

Kavandite esialgse valiku tegi Eesti Panga kokku kutsutud kuueliikmeline žürii ning keskpanga nõukogu valis võitja ja kinnitas võidukavandi. Londoni olümpiamängude toimumisele pühendatud meenemündi emitteerib Eesti Pank tänavu juunis.

Liis on lõpetanud Nõo Reaalgümnaasiumi ja omandanud bakalaureusekraadi Eesti Kunstiakadeemias vabade kunstide teaduskonnas skulptuuri erialal. Liis on võitnud ka Eesti Rahvamuuseumi 100. aastapäeva meenemündi konkursi.

Õnnetleme!

hakata. Ehk lühidalt öeldes: ära kirjuta oma töösse mingisugust üldist jama, vaid too välja konkreetsed ettepanekud ja põhjenda, mida see olukorra lahendamisele juurde annab. Sedaviisi ei saa ka komisjon selle kallal urgitseda.

7. Ebakindel esinemine. Ma saan aru küll, et kaitsekõne tegemine on oluline ja raske ning tekitab sinu ebakindlust. Mõtle aga sellele nii: "Ma olen koostöös juhendajaga valmis kirjutanud väga hea töö. Ma olen retsensendi ja võimalikele komisjoniliikmete küsimustele vastused valmis mõelnud. Ma olen kodus ka korduvalt läbi harjutanud ja võimalikele tekkida võivate probleemidele lahendused valmis pannud... Ei ole põhjust, miks ma peaksin ebaõnnestuma!" Mida enesekindlam sa oled, seda paremini sa ka oma tööd kaitset ja seda paremini sa ka komisjonile mõjud.

8. Kui sa vastust ei tea, siis tunnista seda. Ei ole mõtet hämmata hakata. Niipea, kui sa tunnustad, et vastust ei tea, minnakse edasi järgmise küsimuse juurde. Samas - kohe, kui sa hämmata hakkad, pärib komisjon sul ühe või teise või kolmanda asja kohta juurde ja kokkuvõttes jätab sa endast oluliselt ebapädevama mulje.

Need 8 nõuannet on kirja pannud Janek Tatter, Eesti Ettevõtluskõrgkooli Mainor avaliku esinemise, suulise eneseväljenduse ja ajakasutuse juhtimise ainetes lektor.